

Слѣдъ нѣколко минути, стори ѝ са че чу женскій разговоръ въ една купчина шубьрки, и са готвяше да са оттегли когато стигнѣ до слуха ѝ името на царя и нейното. Побѣдена отъ любопытството си, тя са затули задъ китровы и наровы дървета, и слушаше; събесѣдниците бѣхъ двѣ придворны госпожы.

«Ще имаы балове и праздници Ето най-подиръ са оженва Н. Католическо Величество ! . . . не безъ затрудненіе.

— Измамена си, Маркизо, никога не е имало затрудненія да са ожени царьтъ напотивъ

— Напотивъ думашъ истолкувай ми го, любезна графине.

— Не знаешъ ли какъ са нагласи тѣзи свадба? . . . то е странна исторія Герцогъ де-Лерма, който послѣ, неблагодарныйтъ но тогасъ са наслаждавахъ отъ сичкото му довѣріе герцогътъ ми расказа анекдота сѣщия вечеръ повѣрително, защото са боеше отъ царя.

— Какъто и сичкыйтъ свѣтъ.

— И първый, първый сынтъ му, на когото послушаніето и слабостъта на характера надминувахъ сычкытъ границы. Филиппъ II са боеше съкогы да не стане инфантътъ много духовитъ; той мысляше че има духъ въ сичкытъ му дѣла.

— Невъзможно !

— Той бѣше толкози подозрителень ! . . . И като послѣдователень на дълбоката си политика, той намысли да го направи слабоумень; той бѣ правилъ въ живота си и по-мѣчны работы; и подиръ малко видѣ че е сполучилъ най-добрь.

— Какъ тѣй ?

— Туй дѣто ти казвамъ; и тъкмо на туй са отнася анекдотътъ който ти са обѣщахъ. Покойныйтъ царь искаше да ожени сына си на живота си Тѣзи му идея бѣше и отеческа и монархическа, и въ присѣтствіето на нѣкои придворны, между които былъ и герцогъ де-Лерма, тогази маркисъ де-Деня, рекълъ, че иска да ожени сына си за една отъ тритѣ дѣщери на ерцгерцога Карла Австрійскаго.